

Nieuwsbrief # 52 December 2025

Beste lezer,

Deze keer wil ik beginnen met jullie te bedanken. Meestal is dat het laatste deel van onze nieuwsbrief. Maar in het afgelopen jaar hebben we in zoveel situaties en in de realisatie van ons project ervaren dat jullie steun onmisbaar is. Jullie financiële steun en het meeleven en gebed is voor ons heel bemoedigend om door te gaan. **Daarvoor willen we jullie heel hartelijk bedanken!**

Terwijl ik deze nieuwsbrief schrijf duurt de oorlog in heel Oekraïne al 1392 dagen. Dagelijks lijdt Oekraïne onder de aanvallen van de Russische terroristen. Oorlogsmisdaden elke dag door hen gepleegd, door aanvallen op burgerdoelen en kritieke infrastructuur. Veel verwoesting, pijn en verdriet ervaart de Oekraïense bevolking. Opnieuw gaat Oekraïne een zware winter tegemoet. De elektriciteitscapaciteit is tekort. Waardoor er in het hele land geplande uren zijn van uitschakeling van de stroom. Dat kan oplopen tot 21 uur GEEN stroom en 3 uur WEL stroom. Dat betekent geen warmte, geen water ect.. Afgelopen jaar werden ook wij weer opgeschrikt door een raketinslag 8 kilometer bij ons vandaan op een fabriek. Je bent direct klaarwakker van de explosie en het trillen van ramen en deuren. Het hele bedrijf werd verwoest en 900 mensen verloren hun werk. Gelukkig waren alle werknemers tijdens de aanval in de schuilkelder. We beseften opnieuw dat er honderdduizenden Oekraïners dit dagelijks meemaken, met name degene die leven langs de frontlinie van 1200 kilometer. De dagelijkse luchtalarmen in de grote steden, waardoor 's nachts velen niet slapen, maar in schuilkelders en de metro schuilen, is uitputtend, want overdag gaat iedereen wel naar school en werk.

Bejaardenhuis.

Afgelopen jaar hebben we ontzettend veel werk kunnen verrichten in de bouw van ons bejaardenhuis. De volledige elektriciteit, waterleiding en verwarming is aangelegd. Ramen, deuren

en airco's geïnstalleerd. Het sanitair is af. Op dit moment wordt de isolatielaag aan de buitenkant op de muren bevestigd. Met daarover heen een pleisterlaag door stukadoors.

We hebben 2 keer bezoek van een groep mensen uit Nederland gehad. In april werd de hele bestrating gelegd, 400 vierkante meter! In juni kwamen er Nederlanders helpen met de bouw van de schuur. Dit is praktisch gezien enorme hulp voor Petro en bemoedigend ook voor ons om de betrokkenheid tot het project te ervaren. De bovenwoning is ook helemaal af en kan dus al gebruikt worden om Nederlandse gasten te ontvangen. De komende winter willen we binnen verder gaan met de afwerking van de kamers en de keuken.

Het bejaardenhuis is zichtbaar in het dorp en mensen zijn geïnteresseerd, Sommigen vragen of ze er mogen werken of vragen wanneer het af is omdat ze een oudere kennen die daar een plekje nodig heeft om te wonen. Als het voorspoedig verder gaat met de

bouw, dan hopen we komende zomer 2026 onze deuren te openen. We hopen ook dat de financiële giften blijven binnen komen om non-stop door te gaan.

Mobilisatie

In de afgelopen 3 jaar kon Petro steeds uitstel krijgen van mobilisatie, vanwege zijn grote inzet voor het land en leger als Volunteer. In april 2025 bleek dat langer niet mogelijk te zijn vanwege strengere mobilisatiewetten. De legerpolitie ging intensiever te werk en mannen werden werkelijk op straat aangehouden en direct meegenomen. Petro ging zich trouw iedere maand melden, totdat ze zeiden dat hij aan de beurt was om gemobiliseerd te worden. Omdat ze hem ondertussen na 3 jaar kenden op het legerkantoor werd er gezegd: "Als iedere Oekraïner maar 10 procent zou doen voor Oekraïne van wat jij doet, zouden we het redden". Een enorm compliment, maar er volgde: "Helaas kunnen we je niet langer uitstel geven. We weten dat je vrouw een chronische ziekte heeft, dus regel officieel mantelzorg voor haar, dan heb je wettelijk recht op uitstel". Dit werd een maandenlang proces. Een lange weg van bureaucratie, doktersbezoeken, verklaringen ondertekend en bestempeld krijgen, advocaten die elkaar tegen spraken. Personeel dat eerst belooft mee te werken en dan toch niet. Ondertussen werd ook mijn invalidestatus aangevraagd. Een proces waarin we vaak van hoop naar frustratie gingen. Letterlijk veel wachten in de rij bij ieder kantoor/spreekkamer. Petro kreeg uitstel op grond van de steeds weer nieuwe verzamelde documenten. Tot de maand juli. Hij ging zich melden op het legerkantoor, maar werd niet meer vrijgelaten. Drie dagen verbleef hij daar. Je moet je voorstellen dat dit een soort gevangenis is, waarvan uit alle mannen op de bus worden gezet naar

oefenterreinen. Je telefoon wordt in beslag genomen en met bewaking ga je naar het toilet en naar de medische keuring. Bijzonder was het dat Petro samen met nog 2 andere mannen niet op transport werden gezet, de overige 25 mannen wel. Ook heel bijzonder was dat hij zijn telefoon terug kreeg, hij mocht echter alleen gebruiken in het buitentoilet. Zo was ik een beetje op de hoogte van zijn welzijn. De volgende dag hebben we een rugzak met spullen kunnen brengen en de sleutel van zijn geparkeerde auto opgehaald, dat gaat ook via een soldaat bij het hek. Door het raam met tralies zagen we een glimp van hem. Dat geeft een heel naar gevoel, omdat je niet

weet wanneer je elkaar weer zal zien. Hij kreeg een gesprek met de legerleiding en er werd een taak bij de Nationale Garde aangeboden. Uiteindelijk werden de 2 andere achtergebleven mannen aangenomen en meegenomen. Petro bleef in onzekerheid achter... Ondertussen waren er veel mensen in Oekraïne en andere landen aan het bidden voor Petro. We beseften dat als God hem wilde gebruiken in het leger, dat hij daar terecht zou komen. We hoopten dat God een uitweg zou bieden in deze situatie, zodat Petro bij zijn vrouw en gezin zou kunnen blijven en zich verder kon inzetten voor Oekraïne en ons project. Het wonder gaf God, Petro kan het zelf niet verklaren en zegt: Er moet daar een engel rond gelopen hebben. 's Avonds na sluitingstijd van het legerkantoor kreeg hij ineens de opdracht zich te melden en er zou uitstel van 1 maand worden gegeven. We waren allemaal enorm blij en dankbaar. Drie dagen voordat hij zich weer moest melden op het legerkantoor, kreeg ik mijn officiële

invalidestatus vanwege mijn progressieve ziekte Multiple Scleroses. Daardoor werd Petro als mantelzorger uitstel verleend tot 2027! Opnieuw een wonder, want het maximale uitstel wat de meesten krijgen is 1 jaar. We geven alle eer en dank aan God Die alles wonderlijk leidde. We bedanken een ieder die gebeden heeft in deze hele periode voor ons en het proces van het verzamelen van de documenten.

Reizen: Hulp van Kapelannen

Petro was in het voorjaar van 2025 nog mee geweest met een groep Kapelannen=legerpredikanten. Als hulp op een medisch stabilisatiepunt voor gewonden , 15 kilometer vanaf de frontlinie. Hij mocht daar de lichtgewonden opvangen, hen thee en wat te eten aanbieden en met hen praten, of beter gezegd een luisterend oor bieden. Ze zijn er ook ter ondersteuning voor het medisch personeel. Ook zij krijgen van de kapelannen op tijd hun koffie, sandwich of energiereep. Petro zou iedere maand samen met onze zwager meegaan op zo'n reis, maar Petro mocht de provincie niet uit tijdens het verzamelen van onze documenten. Deze maand na Kerst hoopt Petro weer mee te gaan met de groep naar een stabilisatiepunt.

Retraite voor weduwen

Een ander project waarin we actief mogen zijn, is de bijdrage aan de retraites voor oorlogsweduwen. De zus van Petro, Mary, en haar Canadese man hebben het afgelopen jaar een huis helemaal opgeknapt met hulp van een Canadese stichting. Daar worden groepen ontvangen van 10-15 vrouwen voor 4 dagen. Wij, als familie, bieden ze een periode van rust aan en bezoek aan de bronbaden, toeristische bezienswaardigheden etc. De avonden hebben we kringgesprekken, huilen, zingen en ook lachen. De meeste vrouwen die komen zijn orthodox of hebben nog nooit de Bijbel zelf gelezen. Op de avonden leest onze zwager (is dominee) soms een Psalm met korte uitleg. We hadden psalm 34:19 gelezen:

de Heere is heel dichtbij mensen met groot verdriet en Hij helpt hen die te neer geslagen zijn. Eén van de vrouwen riep verbaasd: oh, dat staat er voor mij geschreven! De vrouwen weten dat wij bidden voor het eten en in het begin is dat onwennig, maar op de laatste dag doen ze mee en zeggen ze bijna allemaal 'Amen' hardop. De vrouwen krijgen een band met elkaar en ontdekken hoe belangrijk het is om lotgenoten te hebben. Ze komen uit dezelfde stad en een christelijke groepleidster ook. Zo blijven ze thuis elkaar opzoeken en kunnen ze altijd terecht bij de plaatselijke kerk. De vrouwen vinden het heel fijn en bijzonder dat er naar hun verhaal geluisterd

wordt, dat ze verwend worden en even niet hoeven denken aan koken, wassen, zorgen voor de kinderen etc. Aan het eind zeggen ze dat het ze enorm heeft geholpen om er zo even tussenuit geweest te zijn. "Dit helpt ons meer dan de psycholoog". Ze ervaren oprechte

aandacht voor hun verhaal, daar waar ze dat zo missen in de samenleving. Ze krijgen allemaal een cadeau uit Nederland, gemaakt door een Nederlandse vrouw. Een doos vol verrassingen en een persoonlijk kaartje erbij geschreven. Dat raakt ze en bemoedigt hen.

Wij wensen jullie een voorspoedig 2026 toe!

Hartelijke groet van Familie Bernyk.

Wilt u op de hoogte blijven van ons leven en werk? Er staan updates op de website www.h2oek.com. En er is een whatsapp-groep, je aanmelden kan via een berichtje naar +380974783480.

U kunt familie Bernyk-van der Lingen steunen door gebed en meeleven. Uw financiële bijdrage is welkom via <https://h2oek.com/giften>